

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

Γράφει ο Γιάννης Δραμιτίνος → yiannis.dramitinos@gmail.com

Περιμένοντας το “αξιόλογον”

Από τα θραύσματα της νεότερης ιστορίας μας καταγράφω τα συνυποδολωτικά δάνεια από το Μόναχο ή το Παρίσι που έγιναν οι πιο αρραγείς ψηφίδες στο πρόσωπο της σύγχρονης Ελλάδας. Η ματαιωμένη διαδρομή από το Νικηφόρο στο Νίκο Λύτρα, πάντα ζήτημα, όχι έντασης, αλλά διάχυσης σε ένα κράτος-έθνος που από τις 5 Δεκεμβρίου 1844 μέχρι τις μέρες μας περιμένει το “αξιόλογον”.

Και παραδίπλα, εκείνη προσπάθεια αναγωγής του μικροαστικού βιώματος σε ισοδύναμο της Βίβλου η έστω της μουρμουριστής, πμερωμένης εκδοχής της στα ξωκλήσια ενός ορισμένου υψόμετρου, εκεί, στους πέρα κάμπους της προπολεμικής νεοελληνικής φαντασίωσης.

Στα τεχνικά γραφεία της οδού Σταδίου λίγο πριν αρχίσει η κρίσιμη δεκαετία της οικογενειακής πολυκατοικίας, της παρακμής της ναυτοσύνης και της μαζικής μετανάστευσης, οι στρατιές των αφελών, των επαιτών και των εκβιαστών που η ισχύς τους υπερβαίνει κατά πολύ την δυνατότητα ψήφου προετοίμαζαν την αυριανή μέρα.

Το μέλλον σκπνοθετήθηκε με τυπολατρική προσήλωση ανάμεσα στις άδειες καρέκλες, μετά το τέλος της γιορτής και λίγο πριν αναλάβει ο χρόνος, αυτό το μεθοδικό συνεργείο καθαριότητας. Οι πρωταγωνι-

Σκίτσο του Ζωγράφου και γλύπτη Τάκη Κοζίκου, αποκλειστικά για τον Κόσμο: Ο Νίκος Σκαλκώτας και ο Μανώλης Καλομοίρης

στές: Όπως στο μπουρλέσκ προσπαθούν να συλλέξουν νερό από δυο πηγές τοποθετημένες σε εκ διαμέτρου αντίθετες κατευθύνσεις μέσα στο χρόνο, με πυξίδα μάλλον την ιδανική αυτοκατανόπον παρά τις πραγματικές ανάγκες. Το κενό πίσω από την προσωπίδα έπρεπε να παραμείνει παντί σθένει αδιαπέραστο από τα κουρασμένα βλέμματα. Οι εκτελέσεις είχαν σταματήσει το '58. Η εκκοσμίκευση είχε αρχίσει από την αμνοστία.

Το δημοφύρισμα του '74 θα προετοίμαζε την ιδεολογικοποίηση των παθών μέχρι του σημείου που η έξαψη δεν απειλεί τις γυάλινες φωτισμένες προσόψεις στην επικράτεια των δοσοληψειών. Από αυτή την έποψη, το ιστορικό κέντρο του Μπέλφαστ, υπερέχει εκείνου της Αθήνας. Κυκλωμένο από τις τοιχογραφίες οπλισμένων μασκοφόρων, καταργεί την ιστορία κατά τις ώρες λειτουργίας των καταστημάτων.

Οπως οι κυκλοτερείς ελληνικοί χοροί ορθώθηκαν σαν τείχος γύρω από το νεκροκρέβατο του Νίκου Σκαλκώτα, που περιμένει να συμπληρωθούν τα 100 χρόνια από τον θάνατο του για να μεταφερθεί στο υψίστη ασφαλείας εθνικό μας μαυσωλείο, οι συσκευές της κεντροαριστεράς προσέφεραν σε κάθε νέα τους έκδοση ένα ακόμη ανανεωμένο συμβόλαιο με το παρελθόν.

Ας λάβουμε υπόψη μας ότι μέχρι να φτάσουμε στο “βρώμικο '89”, η μια πηγή, που αναφέρω παραπάνω, είχε στερέψει κι η επιστράτευση των φαντασμάτων είχε προσωρινά ακυρωθεί. Το Cafe Adler μετακινήθηκε νοτιοανατολικά. Η ανάμνηση του ήταν πλέον τουριστική ατραξιόν.

Ακριβώς τη στιγμή που κάθε προσπλυτική δύναμη είχε απονήσει, πιστέψαμε στο παρόν (Συνεχίζεται).

ΥΓ. Με αφορμή τη φωτογράφιση του υπουργού οικονομικών και της συζύγου του για ένα γαλλικό περιοδικό, θυμήθηκα λίγους στίχους του Θωμά Γκόρπα: "... Θέλω να γράψω για τους προοδευτικούς διανοούμενους / μα το μυαλό μου ταξιδεύει σε παμπάλαια / χρόνια πριν απ' το '20 όταν ο Βάρναλης / ήταν ωραίος μπεκρής τραμπούκος και βασιλόφρονας..."

Radio Ellas Fm 90.1
Every Sunday 8-10pm
[Voice of Ahepa 8-9pm Radio Ellas 9-10pm]

Producer: George Giakoumidis

John Dramitinos / Kosmos Newspaper

•Station tel: 9534 2888 •Studio tel: 9534 2777 •Email: george_giak@hotmail.com